

valg, som afgav en foreløbig Betænkning imod Slutningen af Sessjonen. I denne foreløbige Betænkning var der foreslaaet væsentlige Afvigelser fra det forelagte Lovforslag, og jeg som Mindretal i Udvalget tillod mig at afgive en dissen- tierende Erklæring, som forøvrigt var meget kort. Naar nu ærede Herrer ville sammenligne Lovforslaget, saaledes som det foresloges vedtaget ved tredie Behandling her i Folkethinget ifjor, med de Udtalelser, der gik igjennem den foreløbige Be- tænkning i 1873—74, saa ville de Herrer ogsaa se, at den Anstuelse, som jeg den Gang havde tilladt mig at forfægte, er det øvrige Flertal kommet meget imøde, Noget, hvorfor jeg ikke kan antage end være det ærede Flertal taknemmelig. Deraf vil man tillige se, hvilken Indflydelse jeg i dette Tilfælde har kunnet udøve paa Lovens Skikkelse, som den nu er. Dersom Landstinget var gaaet ind paa Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt der af den ærede Indenrigsminister, antager jeg ogsaa, at det vilde have passeret heri- gjennem dette Thing maaste ganske uden nogen Forandring. Det eneste Punkt, hvori Landstinget har foretaget nogen Afvigelse, og som er bleven gjort til Gjenstand for en længere Be- handling i Landstinget, er jo fremhævet af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg er ganske enig med ham deri, at der er gjort meget mere Bæsen ud af denne lille Sag, end den i Virkeligheden forlener. Det Punkt, som har givet Anstød i det andet Thing, er den Afvigelse, der kunde ske fra Bestemmelsen i § 3, nemlig at en Skibsfører ikke behøver at have faret som Styrmand eller Skibsfører paa et Dampskib i et Aar, naar han har faret med et Seilskib i 5 Aar, saafremt første Styrmand ombord opfylder Betingelserne. Dette er blevet fremstillet for indeholdende en Fare, hvorimod det efter min Overbevisning ikke indeholder andet end en Be- tryggelse. Der sker ikke en Løddel Forandring i alle andre bestaaende Love, fordi en Bestemmelse af denne Bestaaffenhed her bliver optagen, og navnlig sker der ikke nogen Forandring i Loven om Di- sciplin i Handelskibe, fordi Styrmanden ombord i et Skib er i Besiddelse af eller fordræs at skulle være i Besiddelse af disse Kvalifikationer. Vil Skibsføreren benytte ham, kan han gjøre det, og vil han ikke, kan han lade være; han behøver det ikke, hvor han selv er i Besiddelse af tilstrækkelige Kundskaber til, at han kan undgaa at søge Raad eller Vejledning hos sin Styrmand. Det er be- kjendt nok, at en Skibsfører mange Gange er i det Tilfælde, at han maa søge Vejledning hos Andre end hos sig selv, og at han mange Gange gjør det hos sin Styrmand, ja endogsaa hos mere Underordnede. Det er jo bekjendt, at man mange Gange kalder en Matros frem, som er kjendt med den Kyst, man seiler ind til, og spørger ham til Raads, om han veed Bested, naar Skibsføreren ikke selv veed det. Dette er Noget, en Skibs-

fører meget godt kan gjøre, og som jeg for mit Vedkommende selv har gjort, uden at jeg tror, at det svækker Disciplinen overfor Matroserne. Des- uden er det jo ogsaa Tilfældet, at man kalder Løbser ombord, og paa disse falder jo dog en stor Del af Ansvar, og Skibsføreren maa lade sig lede. Kort sagt, der er mange Tilfælde, hvori man kan søge Raad og Vejledning hos Andre, uden at man derfor svækker Disciplinen eller vækker Anstød. Reglen i § 3 lyder paa, at Den, der vil føre et Dampskib i Indlandet og Udlandet, navnlig i Indlandet, hvor Skibet er større end 20 Tons, og i Udlandet med Hensyn til huilken- somhelst Størrelse, skal foruden at have de almin- delige Kvalifikationer, der fordræs af en Mand for Retten til at føre Skib, være i Besiddelse af visse theoretiske og praktiske Kundskaber; han skal have præsteret den Examen, der er etableret for Skibsførere, og have faret et Aar som Styrmand eller Fører af et Dampskib. Herfra gjør Loven den ene Undtagelse, at, naar det er en ældre Skibsfører, en Mand, der har ført et Seilskib i 5 Aar, skal han kunne dispenseres fra den Be- tingelse —, ikke den at have de theore- tiske Kundskaber, der fordræs, men derimod fra den at være i Besiddelse af de praktiske; han behøver altsaa ikke at fremlægge Bevis for at have faret med et Dampskib. Jeg maa nu sige, at jeg ikke tror, at det medfører nogen Fare rent at gaa bort fra denne Bestemmelse. Finder man noget Anstød i det, vi have søgt at opstille som en Betyggelse, saa tror jeg nok, at man uden Misforstand kan slaa en Streg derover. Nu er enhver Skibsfører, der har Ret til at føre Seilskib, ogsaa berettiget til at føre Dampskib, og her stilles yder- ligere den Betingelse til ham, at han ikke maa føre Dampskib, med mindre han i det Mindste i 5 Aar har ført Seilskib. Der er altsaa her et væsentlig Fremstrid fra, hvad der nu bestaar. Jeg for mit Vedkommende skal ikke rejse nogen Ind- vending imod at blive staaende herved. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds deri, at den Bestemmelse, som Landstinget har indsat, at Vedkommende skal fremlægge Bevis for, at han efter at have faret som Styrmand eller Skibsfører, har været ude med et Dampskib i det Mindste i 3 Maaneder, maa man helst lade rent falde bort, idet det ser ud, som om deri indeholdes en Betyggelse, hvad der efter min Mening ikke er Tilfældet. Det er en mindre Forandring end den, der stilles til Skibs-

Rettelser.

Sp. 632, L. 28 f. o.: „Krus“ læs: „C. Røch“.
— 711, L. 15 f. o.: „ved“ læs: „end“.